R4871

HOW TO LOCATE OUR SELVES

நம்மை எப்படி கண்டுபிடிப்பது

தெய்வீக திட்டத்திற்கு மற்றவர்களது உறவை நம்மால் கண்டு பிடிக்க இயலாதிருந்தாலும் நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதைக் காண இயலாதா? அப்படியானால் எப்படி? தேவ கிருபையால் நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதை கண்டுபிடிக்க முடியும். நாம் எடுக்க வேண்டிய பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும் திரும்ப வேண்டிய திருப்பங்களையும் நாம் அறிந்தோமானால் இவைகளில் எத்தனை முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை அறிந்தால் நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதை நாம் அறிவோம். தேவன் தமது குமாரனின் உடன் சுதந்தரத்துவத்துக்கு அழைக்கப்பட்ட நீதியான மனுஷனுக்கு கீழ்க்கண்ட குறிப்புகள் நமக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் :–

(1) நீதி, சத்தியம், பரிசுத்தம் ஆகியவற்றுக்காக ஏங்குதல் நமது விழுந்து போன சுபாவத்தின் திசையில் கர்த்தரிடமிருந்து ஒரு ஈர்ப்பைக் குறிக்கிறது. இந்த இழுத்தலுக்கான நமது முதல் பதில் நீதியையும் சாந்தத்தையும் நாடுதல் ஆகும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கர்த்தர் கூறுவதாவது: “என்னிடத்தில் சேருங்கள், அப்பொழுது நான் உங்களிடத்தில் சேருவேன்.” மனப்பூர்வமாய் செய்கிற பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பும் முதல் படிக்கு பிறகு இன்னும் ஏராளமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு படியும் கர்த்தருக்கும் நீதிக்கும் அருகே கொண்டு வரும். “நமது மாம்சத்தில் பரிபூரணம் வாசமாயிருப்பதில்லை” என்பதையும் தெய்வீக பிரமாணத்தில் நமது சொந்த மதிப்பீடு மற்றும் விளக்கத்திற்கு இசைவாக நம்மால் ஜீவிக்க இயலாது என்பதையும் பரத்திலிருந்து கிருபையும் உதவியும் தேவை என்பதையும் அது இன்னும் தெளிவாக காண்பிக்க வேண்டும். இந்த முழு மார்க்கமும் நீதிக்குரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. அதாவது தேவன் மற்றும் அவரது நீதியின் தேவைகளுக்கு இசைவாக இருக்க முனைகிறது.

இப்படியாக அந்த இடத்தை அடைந்திருக்கிற ஆத்துமாவானது தேவனிடத்தில் கூக்குரல் இடுகிறது. இந்த சமயத்தில் அது ஒரு இரட்சகர் தேவை என்பதையும் இயேசு தான் இரட்சகர் என்பதையும் தெளிவாக காண்கிறது; “என்னாலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” என்ற செய்தியை கேட்கிறது. அது “ஆண்டவரே, உம் மூலமாக சந்தோஷத்துடன் பிதாவினிடத்தில் செல்வேன்” என்று பதிலளிக்கிறது.

(2) சீஷத்துவத்திற்கான நிபந்தனைகள் என்ன என்பதற்கும் தேவனிடத்தில் சென்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஆசீர்வாதத்தை கொண்டு வருவதற்கான அடுத்தபடி என்ன என்பதற்கான பதிலை இயேசு கூறுவதாவது: “ஒருவன் எனக்கு சீஷனாக இருக்க விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து தன் சிலுவையை அனுதினமும் எடுத்துக்கொண்டு என்னை பின்பற்றக்கடவன்.” ஆண்டவர் தீர்மானத்தை விரைவுப்படுத்தச் சொல்லவில்லை. விரைவுப்படுத்துதல் சீஷனிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. நீதியின் மேலுள்ள அவனது அன்பும் தேவனிடத்தில் அவனது ஐக்கியத்திற்கான விருப்பமும் சீஷத்துவத்திற்கான நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்காக அவனது துரிதத்தின் மூலம் அளவிடப்படும். அனைவருக்கும் ஆண்டவர் கூறுவதாவது: “உட்கார்ந்து செல்லும் செலவை கணக்குப் பார்க்கக்கடவன்.” கலப்பையில் உன் கையை வைத்துவிட்டு பின் வாங்கிப் போகக்கூடாது. கணக்கு பார்க்க வருடக்கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பரிசை பெறுவது அபூர்வம் என்று நாங்கள் நிச்சயமாக உணருகிறோம். இந்த முடிவை சீர்தூக்கி பார்ப்பது சரியான வழி. பூமிக்குரிய நம்பிக்கைகள், நோக்கங்கள், வளங்கள், சந்தோஷங்கள் ஆகியவைகளை ஜீவ பலிகளாக பிதாவானவர் கைகளில் ஒப்புகொடுத்து பாடுகள், சோதனைகள், பரீட்சைகள் ஆகியவைகளில் தற்கால வாழ்க்கையில் உண்மையுள்ளவர்கள் என்பதை நிரூபித்தால் கனம், மகிமை, சாகாமையை பரலோக தளத்தில் பெறுவோம். கர்த்தருக்கான ஊழியம் விரும்பத்தக்க ஒன்று என்பதையும் அதற்கான விலைக்கிரயம் சிறியவர்களாகிய நம் அனைவருக்கும் முக்கியமற்றது என்பதையும் உணருவதற்கு விசுவாசமுள்ள இருதயமுடைய முதிர்ச்சியுடைய நபருக்கு அதிக காலம் தேவைப்படாது. வைராக்கியமும் விசுவாசமும் உடையவர்கள் துரிதமாக கூறுவதாவது: “இதோ, கர்த்தாவே, நான் என்னையே கொடுக்கிறேன்; என்னால் செய்ய முடிந்த அனைத்தும் இதுதான்.”

பிறகு இரட்சகரின் பங்கு வருகிறது. பிதாவினிடத்திற்கு இணக்கமாக ஆண்டவரின் மூலம் பிதாவினிடத்தில் வந்திருக்கிற அனைவருக்கும் அவர் நமது பரிகாரியாக நிற்கிறார். பரலோக நீதிமன்றத்தில் அவர்களது பிரதிநிதியாக அவர்களுக்காக பரிந்து பேசுகிறார். அவர்களது அர்ப்பணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை அங்கீகரித்து, தமது பலியின் புண்ணியத்தை அவர்களுக்கு சாட்டுதல் பண்ணி அவர்களது குறைவுகளை சரி பண்ணுகிறார். அவர் மூலம் அவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள். இப்படியாக பரிகாரியானவர் நமது கறைகளை மூடி, நமது நாமத்தை பிதாவிடம் அறிமுகம் செய்து நமது பலிகள் பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்கிறார். கடைசி அங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரை, பரம அழைப்பின் கதவு அடைக்கப்படும் வரை, கடைசியான புத்தியுள்ள கன்னிகை திரைக்குப் பின்னால் நுழையும் வரை பரிகாரியானவர் செய்வதை நாம் காண்கிறோம்.

பிதாவானவர் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டது, நமது புத்திர சுவீகாரம், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பித்தல் மற்றும் முத்திரையிடுதலின் ஆரம்பம் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. முத்திரையிடுதல் என்பது புது சிருஷ்டியாக, தெய்வீக சாயலுக்கு அல்லது ஆவிக்குரிய சாயலுக்கு நம்மை ஈர்த்தல் ஆகும். இந்த இரண்டு படிகளையும் நாம் எடுத்திருக்கிறோமா இல்லையா என்பதை நாம் அனைவரும் அறிய வேண்டும். நாம் செய்யவில்லையென்றால் மேலும் பார்ப்பதில் பிரயோஜனமில்லை.

நாம் பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கான ஆதாரம்

(3) ஆதி சபையில் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டது சில அற்புதமான வரங்களினால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. ஆனால் இது சபையை ஸ்தாபிப்பதற்காக விசேஷமாக கொடுக்கப்பட்டது. அந்த வரங்கள் ஒழிந்து போகும் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல்

குறிப்பிட்டார். (1 கொரிந்தியர் 13:8) “அவைகள் அப்போஸ்தலர் கைகளை வைத்ததினால் கொடுக்கப்பட்டன.” (அப்போஸ்தலர் 8:18) அப்போஸ்தலர்கள் மரித்த பிறகு இந்த வரங்கள் யாருக்கும் கொடுக்கப்பட -வில்லை. இந்த வரங்களை பெற்றவர்கள் மரித்த பிறகு வரங்கள் நின்று போயின. இப்படியாக ஒழிந்து போயின. ஆனால் வரத்திற்கு பதிலாக ஆவியின் கனிகள், கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கும் திராட்சை செடியில் ஒரு கிளையாக, அங்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கும் ஆதாரமாக வந்தன. ஆரம்பத்தில் கனியின் மொட்டுகள் சிறியதாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு தோட்டக்காரரின் கவனிப்பு தேவைப்படுகிறது. அவர் நம்மை கிளைக் கழிக்கிறார். நம்மை ஒட்டிக்கொள்ளும் தன்மை கொண்ட பூமிக்குரிய காரியங்களை நம்மை விட்டு நீக்குகிறார். வேருக்கும் திராட்சை செடிக்கும் நேரடியாக தொடர்புடையவைகளைத் தவிர மற்ற பூமிக்குரிய ஆதரவுகளை நம்மை விட்டு நீக்குகிறார். மரணம் வரையிலான நமது அர்ப்பணிப்புக்கு இசைவாக நமது பூமிக்குரிய இலட்சியம் இப்படியாக துண்டிக்கப்பட்டு கர்த்தருடைய ஆவி அதிகமதிகமாக நமக்குள் வந்து ஆவியின் கனிகளை உற்பத்தி பண்ணுகிறது. திராட்சையின் சாரங்கள், கிளைகள் மற்றும் அதின் இலைகளுக்கும் செல்லுகிறது. இப்படிப்பட்ட கிளைக் கழித்தல் திராட்சை செடியில் நாம் அங்கமாயிருப்பதற்கும் கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் நமது ஐக்கியத்திற்கும் ஆதாரம். ஏனெனில் பரலோக தோட்டக்காரர் இப்படியாக மெய்யான திராட்சை செடியின் மெய்யான கொடிகள் அனைத்தையும் கவனிக்கிறார். கனிகளையும் கிருபைகளையும் நாம் காண ஆரம்பிக்க வேண்டும். கர்த்தர், சகோதரர்கள் மற்றும் சகல மனுக்குலத்திடம் நாம் தொடர்பு கொள்ளும் அளவுக்கு தக்கதாக நமது சக்தி வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

தெய்வீக கிருபைக்கான மற்ற அறிகுறிகள் கர்த்தருடன் ஜெபத்திலும் அவருடைய வார்த்தையின் மூலமாயும் அந்நியோந்நியத்தில் இருப்பதாகும். தெய்வீக திட்டத்தின் மேல் உள்ள அன்பு, நீதி, நியாயம், சத்தியம் மற்றும் மேன்மையானவைகளை நமக்கு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கு தக்கதாக விருத்தி செய்வதற்கான ஒரு விருப்பம். நமது விசுவாசத்திற்கான இன்னொரு ஆதாரம் கர்த்தரினிமித்தமும் சத்தியத்தினிமித்தமும் நிந்தைகள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களை அனுபவிப்பதற்காக நாம் பாத்திரராக கருதப்படுதல் ஆகும். அதாவது தெய்வீக கிருபையினால் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் ஆகும்.

கர்த்தருடைய வார்த்தையை உயர்வாக மதித்தலில் அபிவிருத்தி, விலையேறப்பெற்ற போதனைகளில் நுண்ணறிவு மற்றும் மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதில் அதிகமான சந்தோஷம் ஆகியவை நாம் கர்த்தருடன் இணக்கத்தில் இருப்பதற்கான அறிகுறிகள். ஊழியம் செய்வது பெருமைக்காகவோ மற்றவர்கள் நம்மைப் பற்றி ஏதாவது நினைப்பார்களோ என்பதற்காகவோ இல்லாமல் கர்த்தருடைய மகிமைக்காகவும் மற்றும் அவரது சித்தத்தை அறிய விரும்புகிறவர்களின் நன்மைக்காகவும் ஆகும்.

பின்வாங்கிப் போவதற்கான ஆதாரங்கள்

சிலர் இந்த ஆசீர்வாதம், சலுகையின் ஆழம், உயரம், நீளம் மற்றும் அகலத்தை அடைவதில் தோல்வியடையலாம். அவர்கள் கர்த்தருடைய சத்தியம் மற்றும் கிருபையில் கொஞ்சத்திலும் சகோதரருடனான அந்நியோந்நியம் கொஞ்சத்திலும், உலக காரியங்களில் அதிகமாகவும் திருப்தியடைகிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் உடன்படிக்கையையும் வைராக்கியமான பலியின் கடமைகளையும் செயல்படுத்த தவறுகிறார்கள். அவர்கள் நல்லவர்களாகவும், மதிப்பிற்குரியவர்களாகவும் தயையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கலாம். அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு மாறாக எதையும் செய்யாமல் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் விசுவாசத்தின் உச்சத்தை அடைவதில் அறிவதிலும் செயல்படுவதிலும் தோல்வியடைகிறார்கள். இவர்கள் மணவாட்டி வகுப்பிலும் “திரள் கூட்ட” வகுப்பிலும் சேர்வதற்கு அபாத்திரராகக் கூடிய அபாயத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த கனத்தையும் நிலைமையையும் அடையக்கூட சோதனைகள், பாடுகள் மற்றும் துன்பங்களையும் சரீரத்தின் அழிவையும் அடைய வேண்டிய அவசியம் இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் பெரிய பரிசை பெறமாட்டார்கள். ஏனெனில் வைராக்கியத்துடன் ஓடக்கூடிய பந்தயத்தில் தோல்வி அடைந்தார்கள். சிலர் மகிமையான சலுகைகளாகிய அர்ப்பணிப்பு, ஊழியம், அறிவு முதலானவைகளை அடைந்திருந்தும், பிறகு குளிரடைந்து, அக்கறையின்மைக்கு சென்று உலக வாழ்வின் காரியங்களில் ஈடுபட்டு, குறைவான உலக கனிகளைத் தந்து, மணவாட்டி வகுப்புக்கு தகுதியற்றவர்களாவார்கள். எனினும் கர்த்தர் அவர்களோடு செயலாற்றி, அவர்கள் உண்மையிலேயே அவருடையவர்களாக இருந்தால், முடிந்தால் அவர்களை சிட்சித்து திரள்கூட்ட வகுப்புக்கு தயார்படுத்தலாம். மகா உபத்திரவத்தில் அவர்களை போடுவது அவசியமாக இருக்கலாம்.

“சிறுமந்தைக்கு” தகுதியற்றவர்களாகி அதை இழக்கிற ஆபத்திற்கான ஆதாரங்கள்: உலக ஆவி, பொறுப்பற்ற ஆவி, உலக சிநேகம், தேவன் மற்றும் நீதிக்கான வைராக்கியத்தில் தொய்வு, சந்தர்ப்பங்களை பயன்படுத்துவதில் தோல்வி, “நம்மை அந்தகாரத்தினின்று ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு அழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை, அறிவிக்கும்படி” மற்றவர்களுக்காக நாடுவதில் தோல்வி, ஆவியின் கனிகளிலும் கிருபைகளிலும் பெரும் அபிவிருத்தி அடைவதில் தோல்வி முதலானவை. தேவன் மற்றும் அவரினிமித்தமும் மற்றும் சகோதரர்களுக்கான அன்பு மற்றும் வைராக்கியத்தை இழத்தல். நாம் முன்னரே அறிந்திருந்து அங்கீகரித்த தெய்வீக திட்டம் மங்குவது அதிகரிக்கும். இந்த நிலைமையின் உச்சக்கட்டம் “புறம்பான இருள்.” அதாவது பொதுவாக உலக மனுக்குலத்தை உள்ளடக்கிய குருட்டுத்தன்மை, அது கர்த்தருடைய வார்த்தையினாலும் ஆவியினாலும் ஒளியை பெறாதிருக்கும்.

“மரணத்திற்கு ஏதுவான பாவத்தை” செய்தவர்கள் குறித்து: இவர்களைக் குறித்து விவாதிப்பது தேவையற்றது; ஏனெனில் இந்த நம்பிக்கையற்ற நிலைமையை அடைந்தவர்கள் தங்கள் நிலைமையை குறித்து அறிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். இரண்டாம் மரணத்தைப் பற்றிய பயம் இருந்து, நித்திய ஜீவன் மற்றும் தேவனுடனான நல்லிணக்கத்துக்கு விருப்பம் இருந்தால் நம்பிக்கை உண்டு. இரண்டு வகுப்பார்கள் “இரண்டு தரம் செத்து வேரற்றுப் போன மரங்கள்” (யூதா 12) என்று விவரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களில் ஒரு வகுப்பார், புது சிருஷ்டியாக தேவனுடைய பரிசுத்தமானவைகளை பெற்று உலகத்திற்கும்

அதன் சந்தோஷங்கள், அதன் நோக்கங்கள், அதன் விருப்பங்கள் மற்றும் அதன் பாவங்களுக்கும் திரும்பினவர்கள். இவர்கள் பலியின் உடன்படிக்கையை முழுமையாக நிராகரித்து, எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையற்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் நிலைமையை உணராதிருக்கிறார்கள்; ஆனால் மரித்த உலக வாழ்க்கைக் குறித்து திருப்தியை உணருகிறார்கள். அவர்கள் உலகத்தாரைக் காட்டிலும், ஒரு காலத்தில் பாராட்டி, விட்டுவிட்ட சத்தியம் மற்றும் கிறிஸ்துவுக்கு எதிராக எரிச்சலும் கசப்பான உணர்வும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்னொரு வகுப்பார் தப்பறையான போதகத்தினால் குற்றம் செய்தவர்கள். இவர்கள் இரட்சகரை விட்டுவிட்டு, அவரது பலியின் புண்ணியத்தையும் பலியின் மூலமாக நமக்களித்த சந்தர்ப்பங்களையும் இழக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பங்கள் பலியின் வழியில் நமக்கு அந்த பலி நமக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டது.

நமது கர்த்தருடைய அறிக்கையை பற்றி நாம் கேட்கப்படுகிறோம். கள்ளக் கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாக பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்வார்கள். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் என்பது “சிறுமந்தையை” குறிக்கிறதா அல்லது “திரள் கூட்டத்தையும்” உள்ளடக்கியதா என்று நாம் கேட்கப்படுகிறோம். தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் என்பது உண்மையுள்ளவர்களைக் குறிக்கிறது என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கும் வரை அவர்கள் முற்றிலும் ஜெயம் கொண்டவர்கள். நமது கர்த்தரின் இந்த வார்த்தைகள் நமது காலத்திற்குரியதாக காணப்படவில்லை. போர்களும் குழப்பங்களும் நூற்றாண்டு காலங்களாக இருந்து வந்தது போல இதுவும் நூற்றாண்டு காலமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. இந்த தீர்க்கதரிசனத்தைக் குறித்த தியானத்திற்கு, வேதாகம விளக்கவுரை, தொகுதி IV இல் ஒரு முழு அத்தியாயம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்படி நமது வாசகர்களை கேட்டுக் கொள்கிறோம். தற்காலத்தில் அநேகரை வஞ்சித்திருக்கிற கள்ள கிறிஸ்துகளும் கள்ள போதகர்களும் மிகவும் பெரிய மற்றும் செழுமையான சபைப் பிரிவுகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் தான் மெய்யான சபை, மெய்யான மேசியா, பரலோக பிதாவானவரின் வலது கையினால் நடப்பட்ட மெய்யான திராட்சை செடி என்றும் கூறி தங்களையும் இலட்சக்கணக்கான மற்றவர்களையும் வஞ்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாறாக, மெய்யான திராட்சை செடி இந்த பல்வேறு சபைப்பிரிவுகளில் இருக்கலாம். பூமிக்குரிய இந்த ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் “பூமியின் திராட்சை பழங்கள்” என்று வேத வாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவைகளெல்லாம் சீக்கிரத்தில் சேர்க்கப்பட்டு தேவனுடைய கோபாக்கினை என்னும் ஆலையிலே போடப்படும். (வெளிப்படுத்தல் 14:19) தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் கடந்த நாட்களில் இந்த பெரிய ஸ்தாபனங்களில் அந்தி கிறிஸ்து ஸ்தாபனங்களில் வஞ்சிக்கும் ஸ்தாபனங்களில் கொஞ்ச காலமாவது தொடர்பு கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் “முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்கள்” இந்த ஸ்தாபனங்களை உண்மையான சபை என்று தவறாக நினைக்க அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். அவர்கள் சிக்கிக்கொள்ளாதபடி கர்த்தர் அவர்களை வழிநடத்துகிறார். (சங்கீதம் 25:9; 91:11,12)